

[K. B. Andersen.]

citat, have lov at gentage, men måske lægge trykkene lidt andre steder, end hr. Gert Petersen lagde dem. Det er jo tit betoningen, det kommer an på. Der står:

„For disse spørgsmåls vedkommende forpligter hvert land sig til *som hovedregel*“ — altså ikke altid — „ikke endeligt at fastlægge sin stilling uden at have rådført sig med sine partnere inden for rammen af det politiske samarbejde.“

Jeg vil egentlig gerne spørge: hvad ville meningen være med, at en kreds af udenrigsministre mødtes så og så ofte, hvis man end ikke rådførte sig i vigtige spørgsmål som hovedregel, inden man endeligt fastlagde sin stilling. Jeg mener, netop den udtalelse er et meget klart dementi af alt, hvad både hr. Maigaard og hr. Gert Petersen har sagt.

Jeg havde lejlighed til for nogle dage siden at læse nogle overordentlig interessante artikler i Minavisen af hr. Gert Petersen om Nordkorea, og jeg ved, at det er et spørgsmål, der optager hr. Gert Petersen meget. Jeg havde indtryk af, det passede hr. Gert Petersen ganske godt, da vi i fjor forår kunne gennemføre optagelse af normale diplomatiske forbindelser med Nordkorea. Det passede også mig ganske godt. Jeg røber vist ikke nogen hemmelighed ved at sige, at det passede ikke mine 8 kolleger i EF så forfærdelig godt, da jeg nævnte det for dem, men vi gik hjem og gjorde det alligevel, for det var dansk politik, og det var nordisk politik, og vi gjorde det samtidig med og i overensstemmelse med de andre nordiske lande.

Hvad specielt det militære samarbejde angår, skal jeg nøjes med at gøre opmærksom på, at i den omtale af det, der i findes i papiret om den europæiske identitet, den, som hr. Knud Thomsen citerede fra i formiddags, henviser man jo netop spørgsmålet til den atlantiske alliance på fuldkommen samme måde, som Brandt gør det i den ofte citerede tale, der blev holdt i Strasbourg her i efteråret.

Hvad endelig angår EF og det nordiske samarbejde, vil jeg gerne citere blot én sætning fra det sidste communiqué, der er kommet fra nordisk udenrigsministermøde. Det næste møde går jeg ud fra den nuværende udenrigsminister skal være vært for.

Udenrigsministeren nikker. Det kommer an på, om han sidder som udenrigsminister endnu den 4.-5. april; det var derfor, jeg sagde: „Jeg går ud fra“, for mødet skal jo være her i København. (*Munterhed*). Men all right, man skal jo ikke slå optimismen ned. På det sidste møde, vi havde i Stockholm, udtalte man, at de nordiske ministre med tilfredshed konstaterede, at forholdet mellem Europas lande nu er præget af en mere positiv udvikling, end det tidligere har været tilfældet i efterkrigsperioden. Det er altså det nyeste nordiske vidnesbyrd.

Jeg kan se, at min taletid er ved at være udløbet, og jeg skal blot til sidst gøre en bemærkning om Mellemøstproblemerne. Det er ikke rigtigt, at der er ændret Mellemøstpolitik. Hvis man tager resolution 242 og man tager udtalelser af 6. november, så følger de samme principper, som har haft Danmarks støtte hele vejen igennem. Vi har ikke forpligtet os til nogen enighed, og når jeg kunne gå med til udtalelsen af 6. november, når vi kunne gå med til den, var det, fordi den lå inden for rammerne af den Mellemøstpolitik, som har været fulgt hele vejen igennem siden resolution 2-4-2.

Jeg må begrænse mig til disse bemærkninger, blot udtale, at jeg håber, vi snart får en udenrigsdebat, og at udenrigsministeren, som i dag altså desværre inviterede på udenrigsdebat lidt ukaldet, så ikke til den tid føler sig nødsaget til at følge succesen op med ved den lejlighed ikke at ville diskutere Europa.

(Kort bemærkning).

Gert Petersen (SF):

Da jeg kun har fået ordet for en kort bemærkning, skal jeg nøjes med at spørge hr. K.B. Andersen, om han finder, at sætningen:

„Tilbagetrækning af israelske væbnede styrker fra territorier besat under den stedfundne konflikt . . .“

er identisk med sætningen:

„Nødvendigheden af, at Israel bringer den territorialbesættelse til ophør, som det har opretholdt siden konflikten 1967.“

Hvis den tidlige udenrigsminister er af den opfattelse, at de to sætninger er identiske, så skaber han sensation i De Forenede Nationer, for der har stået så mange stridigheder, været så mange afstemninger, som